

Anonymizované znenie

Preklad

C-297/24 – 1

Vec C-297/24 [Broslon]ⁱ

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

26. apríl 2024

Vnútroštátny súd:

Cour de cassation

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

25. apríl 2024

Navrhovateľ v konaní o kasačnom opravnom prostriedku:

CY

Odporca v konaní o kasačnom opravnom prostriedku:

Caisse pour l'avenir des enfants

ⁱ Názov prejednávanej veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

[*omissis*]

Medzi

CY, bydliskom vo [Francúzsku],

navrhovateľ v konaní o kasačnom opravnom prostriedku,

[*omissis*]

a

CAISSE POUR L'AVENIR DES ENFANTS (Fond pre budúcnosť detí)

odporca v konaní o kasačnom opravnom prostriedku,

[*omissis*] So zreteľom na napadnutý rozsudok, ktorý vydala 2. marca 2023 [*omissis*] Conseil supérieur de la sécurité sociale (Vyššia rada pre veci sociálneho zabezpečenia),

[*omissis*]

O skutkových okolnostiach

Podľa napadnutého rozsudku [*omissis*] odňal [Caisse pour l'avenir des enfants (Fond pre ochranu detí)] cezhraničnému pracovníkovi CY [*omissis*] nárok na rodinné prídavky vyplácané na dieťa jeho manželky, ktoré sa narodilo z predchádzajúceho manželstva, z dôvodu, že dieťa už nebolo považované za jeho rodinného príslušníka podľa článkov 269 a 270 Zákonníka sociálneho zabezpečenia v znení zákona z 23. júla 2016, ktorým sa okrem iného mení Zákonník sociálneho zabezpečenia.

Conseil arbitral de la sécurité sociale (Arbitrážna rada pre veci sociálneho zabezpečenia) vyhovel odvolaniu navrhovateľa v konaní o kasačnom opravnom prostriedku, ktorým sa domáhal, aby mu bolo obnovené vyplácanie rodinného príspevku.

Conseil supérieur de la sécurité sociale (Vyššia rada pre veci sociálneho zabezpečenia) zmenila rozhodnutie a rozhodla, že [Caisse pour l'avenir des enfants (Fond pre budúcnosť detí)] odňal CY rodinné prídavky oprávnene.

O kasačných dôvodoch

Uvedenie dôvodov

prvý, „*vychádzajúci z porušenia, alebo nesprávneho uplatnenia, alebo nesprávneho výkladu článku 1 písm. i) a článku 67 nariadenia Európskeho*

parlamentu a Rady (ES) 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia v spojení s článkom 7 ods. 2 nariadenia č. 492/2011 a článkom 2 bodom 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

V rozsahu, v akom napadnutý rozsudok nevykonal široký výklad pojmu zabezpečenie výživy nebiologického dieťaťa cezhraničného pracovníka, ako ho uviedol Súdny dvor vo svojom rozsudku z 2. apríla 2020, *Caisse pour l'avenir des enfants (Dieťa manželského partnera cezhraničného pracovníka)* (C-802/18, EU:C:2020:269),

hoci mal uplatniť tento široký výklad a priznať cezhraničnému pracovníkovi nárok na rodinné prídavky týkajúce sa dieťaťa jeho manželky Clary,“,

druhý [dôvod založený na vnútroštátnom práve] [omissis],

tretí, „založený na porušení právneho predpisu, presnejšie na neuplatnení alebo na nesprávnom výklade alebo na nesprávnom uplatnení článku 2 ods. 2 písm. c) smernice 2004/38/ES,

v rozsahu, v akom *Caisse pour l'avenir des enfants (Fond pre budúcnosť detí)* rozhodol, že navrhovateľ nezabezpečoval výživu svojim nevlastným deťom, pričom odmietol domnienku nezaopatreného dieťaťa stanovenú v článku 2 ods. 2 písm. c) smernice 2004/38/ES,

Hoci sa tento predpoklad vzťahuje na všetky deti mladšie ako 21 rokov,“,

štvrtý, „založený na porušení právnej normy, presnejšie na neuplatnení alebo na nesprávnom výklade alebo na nesprávnom uplatnení článkov 269 a 270 Zákonníka sociálneho zabezpečenia v znení zákona z 23. júla 2016 a vykladaných s ohľadom na rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 2020, *Caisse pour l'avenir des enfants (Dieťa manželského partnera cezhraničného pracovníka)* (C-802/18, EU:C:2020:269),

v rozsahu, v akom *Conseil supérieur de la sécurité Sociale* rozhodla, že navrhovateľ nezabezpečoval výživu svojim nevlastným deťom a že nepreukázal, že sa podieľal na všetkých výdavkoch na domácnosť,

hoci navrhovateľ predložil množstvo dokumentov odôvodňujúcich jeho príspevok na výživu dieťaťa, čo uviedol aj samotný odvolací súd, pričom nárok CY zamietol“,

piaty [dôvod založený na vnútroštátnom práve] [*omissis*] **šiesty** [dôvod založený na vnútroštátnom práve] [*omissis*] **siedmy** [dôvod založený na vnútroštátnom práve] [*omissis*] a

ôsmy [dôvod založený na vnútroštátnom práve] [*omissis*].

Odôvodnenie [kasačného] súdu

O predchádzajúcom výklade práva Európskej únie

Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) rozhodol, že „*Článok 45 ZFEÚ a článok 7 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie sa majú vykladať v tom zmysle, že rodinné prídavky spojené s výkonom zamestnania cezhraničným pracovníkom v členskom štáte predstavujú sociálnu výhodu v zmysle týchto ustanovení.*

Článok 1 písm. i) a článok 67 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia v spojení s článkom 7 ods. 2 nariadenia č. 492/2011 a článkom 2 bodom 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, podľa ktorej cezhraniční pracovníci môžu poberať rodinné prídavky spojené s výkonom svojho zamestnania v tomto členskom štáte len na svoje vlastné deti, s vylúčením detí ich manželského partnera, s ktorými nie sú v príbuzenskom vzťahu, ale ktorých výživu zabezpečujú, zatiaľ čo všetky deti s bydliskom v uvedenom členskom štáte majú nárok poberať takúto dávku“ [rozsudok z 2. apríla 2020, Caisse pour l'avenir des enfants (Dieťa manželského partnera cezhraničného pracovníka), C-802/18, EU:C:2020:269].

Súdny dvor tak podmienil právo cezhraničného pracovníka na vyplácanie rodinných prídavkov na dieťa jeho manželského partnera, s ktorým nie je v príbuzenskom vzťahu, preukázaním, že spĺňa podmienku zabezpečovania výživy tohto dieťaťa.

Hoci sa právna odpoveď Súdneho dvora týka len dieťaťa manželského partnera cezhraničného pracovníka, z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že rovnaké riešenie sa uplatňuje na dieťa registrovaného partnera cezhraničného pracovníka, s ktorým tento partner nie je v príbuzenskom vzťahu [rozsudok z 2. apríla 2020, Caisse pour l'avenir des enfants (Dieťa manželského partnera cezhraničného pracovníka), C-802/18, EU:C:2020:269, body 51 a 52].

Na základe tohto kritéria odvolací súd na odôvodnenie rozhodnutia o odňatí rodinných prídavkov

- implicitne, ale nevyhnutne uviedol, že dôkazy o existencii manželstva medzi cezhraničným pracovníkom a matkou dieťaťa a o existencii spoločnej domácnosti cezhraničného pracovníka, jeho manželky a dieťaťa, bez ohľadu na to, či sa posudzujú samostatne alebo spoločne nepreukazujú, že táto podmienka bola splnená,
- konštatoval, že obaja biologickí rodičia majú prostriedky na to, aby prispievali na výživu dieťaťa, a skutočne na ňu prispievajú, pričom matka vykonáva zárobkovú činnosť a otec platí výživné vo výške 150 eur, a vyvodil z toho záver, že „náklady na výživu svojho dieťaťa znášajú biologickí rodičia“,
- uviedol, že dôkazy o výdavkoch kvalifikovaných ako výdavky na domácnosť (faktúry za vodu, predplatné Engie, mesačné splátky hypotekárneho úveru), sumy uhradené v prospech dieťaťa (mesačný telefónny paušál dieťaťa, kúpa telefónu, psychologická starostlivosť o dieťa) a ďalšie dôkazy (výmena správ, napätý vzťah s biologickým otcom, porozumenie medzi cezhraničným pracovníkom a dieťaťom) nepreukazujú, že CY zabezpečuje výživu dieťaťa, keďže nebolo preukázané, že tieto sumy uhrádzal výlučne cezhraničný pracovník a že nešlo len o príležitostné sumy predstavujúce dodatočné platby, „najmä vzhľadom na vyššie uvedené objektívne skutočnosti, podľa ktorých biologickí rodičia znášajú náklady na výživu svojho dieťaťa“.

Súdny dvor pôvodne použil pojem „zabezpečenie výživy“ tak, že cezhraničný pracovník môže mať nárok na štátnu dávku vo forme sociálnej výhody, v prejednávanej veci finančného príspevku na vysokoškolské štúdium, na svoje vlastné dieťa, pokiaľ naďalej zabezpečuje výživu tohto dieťaťa (rozsudky z 26. februára 1992, C-3/90, Bemini, ECLI:EU:C:1992:89, body 25 a 29, z 8. júna 1999, C-337/97, Meeusen, ECLI:EU:C:1999:284, bod 19, zo 14. júna 2012, C-542/09, Európska komisia/Holandsko, ECLI:EU:C:2012:346, bod 35 a z 20. júna 2013, C-20/12, Guirsch, ECLI:EU:C:2013:411, bod 39), bez toho, aby bol v týchto rozsudkoch tento pojem definovaný.

Súdny dvor následne, v rámci sociálnej výhody spočívajúcej vo finančnom príspevku na vysokoškolské štúdium, ktorý sa však vzťahuje na dieťa, ktoré nie je v príbuzenskom vzťahu s cezhraničným pracovníkom, spresnil podmienku „zabezpečenia výživy“, pričom najprv uviedol, že „nie je založená na práve na výživné“ (rozsudok z 15. decembra 2016, C-401/15 až C-403/15, Depesme a i., ECLI:EU:C:2016:955, bod 58), a následne dodal, že „postavenie závislého rodinného príslušníka vyplýva zo skutkovej situácie. Ide o rodinného príslušníka, ktorého podporuje pracovník, bez toho, aby bolo potrebné zisťovať dôvody poskytovania tejto podpory a pýtať sa, či dotknutá osoba je schopná zabezpečiť si svoje potreby zárobkovou činnosťou“ (Tamže, body 58 a 59). Dospel k záveru, „že postavenie rodinného príslušníka, ktorý je nezaopatrenou osobou, vyplýva zo skutkovej situácie, ktorej posúdenie prináleží členskému štátu a v prípade potreby vnútroštátnym súdom. Postavenie rodinného príslušníka cezhraničného pracovníka, ktorý je nezaopatrenou osobou tohto pracovníka, pokiaľ ide o situáciu dieťaťa manželského partnera alebo uznaného partnera tohto

pracovníka, tak môže vyplývať z objektívnych skutočností, akými je existencia spoločnej domácnosti tohto pracovníka a študenta, bez toho, aby bolo potrebné určiť dôvody prispievania cezhraničného pracovníka na výživu študenta alebo presne vyčísliť rozsah tohto príspevku na výživu“ (Tamže, bod 60).

Súdny dvor následne uplatnil kritérium „zabezpečenia výživy“ na otázku, či cezhraničný pracovník môže mať nárok na sociálnu výhodu spočívajúcu vo vyplácaní rodinných prídavkov na dieťa, s ktorým nie je v príbuzenskom vzťahu, a v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, „že pod dieťaťom cezhraničného pracovníka, ktorému sa nepriamo priznávajú sociálne výhody upravené v tomto poslednom uvedenom ustanovení, treba chápať nielen dieťa, ktoré je v príbuzenskom vzťahu s týmto pracovníkom, ale aj dieťa manželského partnera alebo registrovaného partnera uvedeného pracovníka, pokiaľ tento pracovník zabezpečuje výživu tohto dieťaťa. Podľa Súdneho dvora táto posledná požiadavka vyplýva zo skutkovej situácie, ktorej posúdenie, na základe dôkazov predložených dotknutou osobou, prislúcha správnym orgánom a prípadne vnútroštátnym súdom, pričom nie je potrebné, aby určili dôvody tohto príspevku, ani vyčíslili jeho presný rozsah“ (Súdny dvor, 2. apríla 2020, c. d., bod 50). Súdny dvor totiž spresnil, „že biologický otec dieťaťa neplatí jeho matke výživné. Zdá sa teda, že FV, ktorý je manželom matky HY, zabezpečuje výživu tohto dieťaťa, čo však prináleží overiť vnútroštátnemu súdu“ [rozsudok z 2. apríla 2020, Caisse pour l'avenir des enfants (Dieťa manželského partnera cezhraničného pracovníka), C-802/18, EU:C:2020:269, bod 52].

Súdny dvor ďalej rozhodol, že „pojmem ‚rodinný príslušník‘ cezhraničného pracovníka, ktorý môže nepriamo požívať výhodu rovnosti zaobchádzania v zmysle článku 7 ods. 2 nariadenia č. 492/2011, zodpovedá pojmu ‚rodinný príslušník‘ v zmysle článku 2 bodu 2 smernice 2004/38, ktorý zahŕňa manželského partnera alebo partnera, s ktorým občan Únie uzavrel registrované partnerstvo, priamych potomkov, ktorí sú vo veku menej než 21 rokov alebo sú nezaopatrenými osobami, a priamych potomkov partnera alebo manželského partnera. Súdny dvor v tejto súvislosti zohľadnil najmä odôvodnenie 1, článok 1 a článok 2 ods. 2 smernice 2014/54“ [rozsudok z 2. apríla 2020, Caisse pour l'avenir des enfants (Dieťa manželského partnera cezhraničného pracovníka), C-802/18, EU:C:2020:269, bod 51].

Cour de cassation (Kasačný súd) v prvom rade z týchto úvah vyvodzuje, že spresnenie, že pojem „zabezpečenie výživy“ vyplýva zo skutkovej situácie, neznamená, že ide o čisto faktický pojem, ktorý je vyňatý z preskúmania Súdny dvorom a Cour de cassation (Kasačným súdom), ale že táto formulácia bola použitá na zdôraznenie skutočnosti, že tento pojem sa posudzuje bez toho, aby sa prihliadalo na akéhokoľvek práva dieťaťa na výživné, ako je výslovne uvedené v rozsudku z 15. decembra 2016, C-401/15 až C-403/15, Depesme a i., ECLI:EU:C:2016:955, bod 58).

Cour de cassation (Kasačný súd) ďalej z vyššie uvedeného vyvodzuje, že pojem „zabezpečenie výživy“ v rámci právnej úpravy týkajúcej sa priznania sociálnych

výhod predstavuje autonómny pojem práva Európskej únie, ktorý si vyžaduje jednotné uplatňovanie a výklad.

Takýto jednotný výklad však v súčasnosti nie je zabezpečený s ohľadom na otázky, ktoré vyvolávajú prejednávané problémy.

V tejto súvislosti má Cour de cassation (Kasačný súd) posúdiť rozsah príkladu uvedeného v rozsudku z 15. decembra 2016, Depesme a i. (C-401/15 až C-403/15, ECLI:EU:C:2016:955, bod 60) v súvislosti s „objektívny[ymi] skutočnosťami“, akými je existencia spoločnej domácnosti tohto pracovníka a študenta“, na jednej strane, pokiaľ ide o otázku, či je tento bod uvedený len ako príklad, alebo naopak ako podmienka, v takom prípade vzniká otázka, či ide o dostatočnú podmienku alebo nevyhnutnú podmienku, a na druhej strane, či je relevantný spôsob financovania spoločnej domácnosti, keďže treba preskúmať, či cezhraničný pracovník čiastočne alebo úplne prispieva na uvedené financovanie.

Pokiaľ ide o potreby dieťaťa, ktoré sa majú zohľadniť a ktoré cezhraničný pracovník zabezpečuje, Cour de cassation (Kasačný súd) si kladie otázku, či sa majú zohľadniť len potreby výživného a základné vyživovacie potreby dieťaťa (starostlivosť, oblečenie, bývanie, vzdelávanie...), alebo sa majú zohľadniť akékoľvek výdavky vo všeobecnosti, vrátane tých, ktoré sú vynaložené na zábavu alebo základný komfort (mobilné telefóny, reštaurácie, vodičský preukaz, atď.), alebo aj výdavky na prepychové, drahé alebo luxusné veci (pravidelné nákupy elektronických zariadení, dovolenky vo vzdialených krajinách,...), ktoré majú zabezpečiť určitú životnú úroveň.

Pokiaľ ide o spôsoby, akými cezhraničný pracovník zabezpečuje výživu dieťaťa, Cour de cassation (Kasačný súd) sa pýta, či príspevok cezhraničného pracovníka na výživu dieťaťa musí mať formu hotovostných platieb priamo dieťaťu, alebo či môže mať formu výdavkov vynaložených v záujme dieťaťa. V tom istom kontexte vzniká otázka, či výdavok musí byť vynaložený, ako to zrejme vyplýva zo záverov Generálnej prokuratúry, v osobitnom alebo dokonca výlučnom záujme dieťaťa, alebo či sa zohľadňujú výdavky vynaložené v spoločnom záujme rodiny (splátky hypotekárneho úveru, nájomné, nákup spoločne používaných zariadení,...). Pokiaľ ide o konkrétny spôsob, vyvstáva otázka, či výdavky vynaložené cezhraničným pracovníkom na zabezpečenie výživy dieťaťa musia mať určitú [omissis] pravidelnú alebo periodickú povahu (hypotekárny úver, nájomné, poplatky za elektrickú energiu a kúrenie, faktúry za telefón,...), alebo či treba zohľadniť aj jednorazové výdavky (príležitostné nákupy oblečenia,...). Napokon berie na vedomie, že Súdny dvor spresnil, že pri posudzovaní skutkovej situácie nie je potrebné určiť dôvody príspevku cezhraničného pracovníka, ani vyčísliť jeho presný rozsah [rozsudky z 15. decembra 2016, C-401/15 až C-403/15, Depesme a i., ECLI:EU:C:2016:955, bod 64 a z 2. apríla 2020, Caisse pour l'avenir des enfants (Dieťa manželského partnera cezhraničného pracovníka), C 802/18, EU:C:2020:269, bod 50], Cour de cassation (Kasačný súd) sa pýta, či sa má zohľadniť akýkoľvek príspevok, hoci aj minimálny, alebo či musí mať určitú významnú výšku, a v tomto poslednom uvedenom prípade, či je potrebné posúdiť

toto kritérium vo vzťahu k potrebám dieťaťa alebo vo vzťahu k finančnej situácii cezhraničného pracovníka.

Otázky môže vyvolať aj pôvod finančných prostriedkov, keďže v určitých prípadoch má cezhraničný pracovník so svojím manželským partnerom alebo registrovaným partnerom, rodičom dieťaťa, spoločný bankový účet, ktorý sa používa na úhradu výdavkov vynaložených v rámci súdneho konania na preukázanie splnenia podmienky „zabezpečenia výživy“ dieťaťa a to bez toho, aby na tento účet prispieval výlučne cezhraničný pracovník, prípadne bez toho, aby preukázal, v akom rozsahu prispieva na tento účet, pričom v takom prípade vzniká otázka, či príspevok na potreby dieťaťa pochádza od cezhraničného pracovníka.

Cour de cassation (Kasačný súd) sa ďalej pýta na rozsah spresnenia, ktoré Súdny dvor poskytol v rozsudku z 15. decembra 2016, C-401/15 až C-403/15, Depesme a i., ECLI:EU:C:2016:955, bod 62), v ktorom sa uvádza, že „normotvorca Únie zastáva názor, že deti sú v každom prípade považované za nezaopatrované až do veku 21 rokov“, v tom zmysle, že otázka znie, či sa každé dieťa mladšie ako 21 rokov len na základe tejto podmienky veku alebo v spojení s inými faktormi považuje za dieťa, ktorého výživu zabezpečuje cezhraničný pracovník.

Ďalej treba posúdiť otázku príspevku rodičov na potreby dieťaťa. Na rodičov sa zo zákona vzťahuje vyživovacia povinnosť na rozdiel od cezhraničného pracovníka, ktorý takúto povinnosť nemá. Kritérium „zabezpečenia výživy“ dieťaťa si naopak v prípade dieťaťa vyžaduje posúdenie skutkového stavu. Vyvstáva preto otázka, či na vylúčenie existencie príspevku cezhraničného pracovníka stačí preukázať existenciu a rozsah vyživovacej povinnosti rodičov, alebo či treba zabezpečiť aj to, aby bola vyživovacia povinnosť rodičov stanovená v primeranej výške a aby si svoju vyživovaciu povinnosť skutočne plnili, a nebol by tak potrebný doplnkový alebo dodatočný príspevok od cezhraničného pracovníka. V prípade neexistencie skutočného vyplatenia takejto pomoci vzniká otázka, či treba overiť, či sa manželský alebo registrovaný partner cezhraničného pracovníka aspoň pokúsil prijať opatrenia na nútený výkon a či v konečnom dôsledku príspevok cezhraničného pracovníka nahrádza neplnenie povinností jedného z rodičov. Vo vzťahu k tomuto výživnému a otázke, či je stanovené v primeranej výške, môže byť prípadne relevantný spôsob jeho určenia, a to súdom alebo zmluvou. Tieto aspekty môžu súvisieť s vyššie uvedenou otázkou, ktorá sa týka toho, aké výdavky na dieťa treba zohľadniť. Hoci prichádzajú do úvahy len výdavky na stravu a náklady nevyhnutné na jeho vyživovacie potreby, vyživovacia povinnosť rodičov v zásade pokryje tieto potreby, takže doplnkový alebo dodatočný príspevok od cezhraničného pracovníka na pokrytie týchto potrieb je bezpredmetný.

Pokiaľ ide o vzťahy s druhým rodičom dieťaťa, je ešte potrebné zvážiť, či je relevantné preskúmať režim, na základe ktorého sa dieťa striedavo zdržiava u obidvoch svojich rodičov, keďže rozsiahle právo styku s deťmi a ubytovanie alebo spoločné bydlisko môžu viesť k tomu, že druhý rodič v zásade prevezme vo

významnejšej miere svoju vyživovaciu povinnosť, čím sa zmenší priestor na prípadnú potrebu pokrytia potrieb dieťaťa zo strany cezhraničného pracovníka.

Všetky tieto otázky treba v zásade posudzovať v kontexte zásady širokého výkladu ustanovení, ktoré zakotvujú voľný pohyb pracovníkov (rozsudok z 15. decembra 2016, C-401/15 až C-403/15, Depesme a i., ECLI:EU:C:2016:955, bod 58), a teda aj možných hraníc takejto zásady širokého výkladu.

Tieto úvahy viedli Cour de Cassation (Kasačný súd) k tomu, aby pred pokračovaním v tomto konaní predložil Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky týkajúce sa pôsobnosti práva Európskej únie, ktoré sú uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Z TÝCHTO DÔVODOV,

Cour de cassation (Kasačný súd)

[omissis] Súdnemu dvoru Európskej únie sa predkladajú tieto otázky:

1 a) Má sa podmienka „zabezpečenia výživy“ dieťaťa, z ktorej vyplýva postavenie rodinného príslušníka v zmysle ustanovení práva Európskej únie, ako bola stanovená judikatúrou Súdného dvora v rámci voľného pohybu pracovníkov a poberania sociálnej výhody cezhraničným pracovníkom v súvislosti s výkonom jeho zárobkovej činnosti v členskom štáte, na dieťa jeho manželského partnera alebo registrovaného partnera, s ktorým nie je v príbuzenskom vzťahu, vykladať samostatne alebo v spojení so zásadou širokého výkladu ustanovení týkajúcich sa zabezpečenia voľného pohybu pracovníkov tak, že existuje a teda zakladá nárok na poberanie sociálnej výhody

- len na základe manželstva alebo registrovaného partnerstva medzi cezhraničným pracovníkom a rodičom dieťaťa,
- len na základe skutočnosti, že cezhraničný pracovník a dieťa žijú v spoločnej domácnosti alebo majú spoločné bydlisko,
- len na základe skutočnosti, že cezhraničný pracovník vynaloží akýkoľvek výdavok v prospech dieťaťa, aj keď
 - ° pokrýva iné potreby ako základné alebo vyživovacie potreby,
 - ° je poskytnutý tretej osobe a dieťa má z neho prospech len nepriamo,
 - ° nie je vo výlučnom alebo osobitnom záujme dieťaťa, ale je v prospech celej domácnosti,
 - ° je len príležitostný,
 - ° je nižší ako výdavok vynaložený rodičmi,

- ° je vo vzťahu k potrebám dieťaťa zanedbateľný,
- len preto, že výdavky sú hradené zo spoločného účtu cezhraničného pracovníka a jeho manželského partnera alebo registrovaného partnera, ktorý je rodičom dieťaťa, bez ohľadu na pôvod finančných prostriedkov vložených na účet
- len preto, že má dieťa menej ako 21 rokov?

1 b) Ak je odpoveď na prvú otázku záporná, má sa podmienka „zabezpečenia výživy“ vykladať tak, že je splnená, a teda zakladá nárok na poberanie sociálnej výhody, ak sú dané dve alebo viaceré z týchto okolností?

2 Má sa podmienka „zabezpečenia výživy“ dieťaťa, z ktorej vyplýva postavenie rodinného príslušníka v zmysle ustanovení práva Európskej únie, ako bola stanovená judikatúrou Súdneho dvora v rámci voľného pohybu pracovníkov a poberania sociálnej výhody cezhraničným pracovníkom v súvislosti s výkonom jeho zárobkovej činnosti v členskom štáte, na dieťa jeho manželského partnera alebo registrovaného partnera, s ktorým nie je v príbuzenskom vzťahu, vykladať samostatne alebo v spojení so zásadou širokého výkladu ustanovení týkajúcich sa zabezpečenia voľného pohybu pracovníkov tak, že neexistuje, a teda vylučuje nárok na poberanie sociálnej výhody

- len na základe existencie vyživovacej povinnosti rodičov dieťaťa bez ohľadu na to,
- ° či je táto vyživovacia povinnosť stanovená súdom alebo zmluvou,
- ° v akej výške bola táto vyživovacia povinnosť stanovená,
- ° či povinný skutočne toto výživné platí,
- ° či príspevok cezhraničného pracovníka nahrádza neplnenie povinností rodičom dieťaťa,
- len na základe skutočnosti, že dieťa sa pravidelne zdržiava u druhého rodiča v rámci výkonu práva styku a ubytovania alebo striedavého pobytu alebo iného režimu?

prerušuje konanie až do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie;

[omissis]